

CURIERUL MISSIONAR

„CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTEȘC CELE BUNE”

Anul XVIII.

CELOR CE BINEVESTEȘC PACE,

No. 3.

CUPRINS:

Libertatea
Legăturile lui Pavel
cu Stăpânirea
Legile religioase ale
vechei Rome
Pentru Ziua Libertății
religioase
Săptămâna „Misiona-
rilor Voluntari”
De peste mări
Unde suntem ?
Membrii laici să
pornească !
Nu-ți părăsi prietenul
Cercul părinților
Educația spre mântuire
Lucrarea de binefacere
Cincisprezece minute
misionare
Pagina Gospodarului
Informații
Anunțuri
Adormiți în Hristos

Ziua Libertății Cultului

5 Martie 1938

Program

Cântare: 289
Text: Isa. 61, 1—3
Rugăciune
Lectură Biblică: „Libertatea”
Studiu: „Legăturile lui Pavel cu
stăpânirea”

Studiu: „Legile religioase ale Ro-
mei păgâne cu privire la
biserica”

Studiu: „Pentru ziua libertății
cultului”

Devoțiune și rugăciune
Cântare: 365.

Notă pentru conducători:

Intunecul apasă din toate părțile. Noi trebuie să pregătim pe membrii noștri pentru încercările cari se află înaintea lor. După cetirea următorului paragraf, hotărăște pe membri a rămâne statornici în timpurile de strămătorare și încercare. (Devoțiune).

„Nu este departe timpul când încercarea va veni peste orice suflet. Lupta va fi între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. Cei cari s'au supus pas cu pas cerințelor lumești și s'au conformat obiceiurilor lumești, se vor supune puterii aceleia, decât să sufere batjocoră, insultă, amenințare cu închisoarea și moarte. În timpul acesta, aurul va fi despărțit de sgură. . . . Multe stele pe cari

noi le-am admirat pentru strălucirea lor, vor merge atunci în întunec. Cei cari și-au însușit podoabele Sanctuarului, dar cari nu s'au îmbrăcat cu neprihănirea lui Hristos, se vor vedea atunci în propria lor goliciune”. — „Servicii Creștine”, p. 157.

Prin cuvinte pline de însuflețire, se va da un îndemn în vederea unei mai depline consacrări a noastre, în care scop se vor înălța câteva rugăciuni. Toate acestea se vor face la punctul amintit în program.

Materialul să fie împărțit mai dinainte pentru a fi studiat și bine adâncit de cei ce-l vor prezenta.

Departamentul Libertății Cultului
Uniunea Română

Libertatea

1. Numai cum putem avea adevărata libertate? Ioan 8, 32.
2. Care este starea oamenilor de astăzi? Rom. 6, 16.
3. Ce face Evanghelia pentru noi? Luca 4, 18.
4. Numai cine este liber? Ps. 119, 45.
5. Ce suntem cu toții datori a vesti? Lev. 25, 10.
6. Ce este adevărata libertate? Ioan 8, 36.
7. Numai unde este adevărata libertate? 2 Cor. 3, 17.
8. De care libertate trebuie să ne bucurăm? Rom. 8, 21.

Legăturile lui Pavel cu Stăpânirea

Pavel este cel mai mare reprezentant al Evangheliei. Lui îi datorăm mai mult decât oricui altul — cunoștința noastră asupra Evangheliei, precum și aplicarea ei la viața practică. El ne spune: „Ce ați învățat, ce ați primit și auzit dela mine, faceți. Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi”. Filip. 4, 9. Să studiem, deci, viața sa și legăturile sale cu Stăpânirea.

Pavel a trăit și a predicat sub Caligula (37—41) despre care istoricii zic: „Mintea tânărului împărat a devenit turburată. Odihna lui era înfrigurată și adeseori în timpul nopții, trecea prin sălile palatului său cu un umblet sălbatic, furios și neregulat. În curând, se apucă de risipa cea mai nelegiuită. Jocurile crude ale amfiteatrelor aveau pentru el o atracție stranie. După ce animalele date ca pradă fiarelor erau sfâșiate, el porunca ca spectatorii să fie luați, și, fără deosebire, să fie târiți la fiare. . . . Se spune că a poruncit ca la banchetele lui să fie chinuite diferite persoane, pentru ca țipetele și urletele lor să adauge la bucuria mesei. Și totuși, Pavel nu vorbește niciodată despre lucrurile acestea.

Nero a fost un om foarte nelegiuit. Guvernarea lui a fost cea mai grozavă formă de tiranie. Sub reaua lui conducere, viața era nesigură, iar favoritismul domnea peste tot. Justiția era în neputință să ajute cu ceva.

Pavel a fost arestat fără să aibă nicio vină, (Fapte 23, 29.) și a fost ținut luni de zile în lanțuri, pentru că dregătorul spera să obțină vreo mită dela el (Fapte 24, 26). Și cu toate acestea, Pavel nu a rostit niciun cuvânt de critică împotriva Stăpânirii. Mai bine, el spunea Comunităților să se roage pentru împărat și pentru toți cei în Stăpânire. 1 Tim. 2, 1. 2. Pavel a fost bătut, închis pe nedrept,

arestat de nenumărate ori, improșcat cu pietre, lăsat să moară; dar nicio plângere împotriva Stăpânirii, și nicio batjocoră cu privire la lipsa de judecată și de legalitate.

Mulți din membrii bisericii din timpul lui Pavel erau robi. În zilele sale, erau în imperiu milioane de robi. Și aceștia erau, corp și suflet, proprietatea stăpânilor lor. Proprietarul avea putere de viață și de moarte asupra lor. El putea să-i muncească fără milă, și dacă se îmbolnăveau, era mai ieftin să cumpere un rob nou, decât să îngrijească de cel vechiu, pe care-l lăsa să moară. Mulți din acești robi erau oameni bine creșcuți, cari avuseser nefericirea să fie prinși în războiu. Erau despărțiți pe viață de prieteni, familie și casă. Niciodată nu a existat un sistem mai nedrept și mai crud.

Și cu toate acestea, găsim pe

Fr. Manchen, Președintele Conferinței Moldova de Nord împreună cu un zelos evanghelist laic.

Pavel sfătuind pe robi să fie ascultători ca și lui Hristos. (Efes. 6, 5—8). Instrucțiunile lui Iacob date pentru timpul de față, se aplicau și membrilor Bisericii din primul veac: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape”. Iacob 5, 7. 8.

În aceste cuvinte nu se găsește niciun îndemn la violență, răsculare, sau răsvrătire, ci o supunere creștinească față de puterile pământești. Scriind Comunității din Roma, Pavel le spune: „Oricine să fie supus Stăpânilor celei mai înalte, căci nu este Stăpânire care să nu vină dela Dumnezeu. Și stăpânirile cari sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivesc Stăpânirii, se împotrivesc rânduelii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei dar să nu-ți fie frică de Stăpânire? Fă binele și vei avea laudă dela ea. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău. De aceea trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului. Tot pentru aceasta plătiți și birurile, căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta. Dați tuturor ce sunteți datori să dați; cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea dați-i cinstea”. Rom. 13, 1—7.

Legile religioase

ale vechei Rome

I. Toate religiunile trebuia să obțină dreptul de a oficia serviciile lor religioase.

„Pentru a căpăta libertatea și a-și exercita religia lor, aderenții oricărui cult trebuia să dobândească o recunoaștere a religiei lor din partea Senatului.

Această recunoaștere îi făcea: „Religiones licitae” . . . . (religii legale): Creștinismul nu era „Religio licita” (adică religie legală). S-ar putea naște întrebarea dacă numai faptul acesta (că nu era o „Religio licita”) a adus asupra lor persecuția; în orice caz, faptul că nu era o „Religio licita” a contribuit mult la lupta împotriva lui”. — „Luptele primei Biserici” Niven, p. 86.

II. Niciun om nu era liber să-și schimbe religia.

„Roma, în general, nu se atingea de religia popoarelor cucerite. . . . Omul era liber să-și practice religia în care fusese născut; dar nu era liber să-și schimbe această religie”. — Idem p. 83.

III. Nicio propagandă nu se putea face.

„Legea nu le îngăduia să devină propagandiștii credinței lor. Omul nu era liber să-și schimbe religia, sau să încerce să convingă pe alții să-și schimbe pe a lor”. Idem p. 83.

IV. Iudeii erau scutiți de închinare către Cezar.

„Religia iudeilor era „Religio licita”, și din cauza aceasta ei erau scutiți de Cultul Cezarului, care era în directă contradicție cu religia lor”. — Idem p. 85.

V. Creștinii nu erau scutiți: „Cineva care profesa creștinismul, era imediat scos de sub protecția legilor romane, și lăsat într-o stare de nesiguranță și de bănuieli grave”. — Idem p. 85. 86.

VI. Numai faptul că cineva era creștin, îl expunea la primejdii.

„Din zilele lui Nero (64 d. H.) până la domnia lui Constantin, (313 d. H.) cine mărturisea că e creștin se expunea la primejdii serioase. În tot timpul acesta, creștinii au fost un popor persecutat. Timp de două veacuri și jumătate, siguranța creștinilor a fost nesigură”. — Idem p. 81.

VII. Chiar numele de creștin era o crimă.

„Este adevărat că, într'un sens, creștinii erau persecutați și pentru numele lor; dar numele de „creștin” niciodată nu a fost un nume de nimic; el însemna cu mult mai mult decât o simplă trecere dela o religie ilicită, sau nerecunoscută”. Idem p. 86.

VIII. Erau mai multe căi prin care cei învinuiți se puteau reabilita înaintea legii.

„Un creștin acuzat, putea să se reabiliteze (dacă era căzut dela credință) nu numai printr'o simplă tăgăduire a creștinătății lui, ci săvârșind un anumit lucru, care dovedea că el nu era vinovat de ofensa pe care-o cuprindea în sine numele de creștin”. — Idem p. 86. (De exemplu: să ardă tămâie pe altarul zeilor, etc.).

XI. Ei erau învinuiți ca fiind necredincioși Statului.

„Fericita nădejde a creștinului într'o grabnică încheiere a istoriei lumii, mărise bănuiala generală în ceea ce privește credincioșia creștinilor față de Imperiu”. — Idem p. 90.

X. Erau numiți atești.

„Impotriva creștinilor s'au născocit lucruri cari ne miră și pe noi, ca: ateism, vrăjitorie, canibalism, imoralități grosolane. . . .

XI. Principala învinuire împotriva creștinilor.

„Crima pusă pe socoteala creștinilor era: „Odium generis Humani”, care într'un mod popular în-

semna, probabil, un fel de nesociabilitate, despre care am mai amintit. Din punct de vedere legal, ea însemna ceva cu mult mai serios, și anume: vrăjmașii civilizației, dușmanii Statului, anarhism. Noua religie părea că amenință a pune capăt ordinii stabilite.

„In zadar spuneau apologeții cum se roagă creștinii pentru Cezar și pentru binele Imperiului; în zadar protestau că Cezarul prigonește pe cei mai buni supuși ai săi; ei nu aveau dovezi prin cari să arate că creștinismul nu are o bază revoluționară. . . . Atâta timp cât cineva datora supunere unui alt Rege, nu putea să fie credincios Cezarului (așa socoteau Romanii). Ceea ce cerea Cezarul, era credințioșie absolută. . . . . Chiar cu dorința de a fi miloși față de creștini, ei erau încredințați că această idee de dublă supunere, cu principiile creștinismului cari hotărau marginile credințioșiei omului față de Cezar, făcea din creștinism (după părerea lor) o amenințare pentru siguranța Statului. Aici se găsește pricina de seamă a luptei dintre Biserică și Imperiu, dovedind din destul motivul persecuțiilor”. — Idem p. 93—95.

XII. Dar creștinismul nu a încetat de a fi mărturisit.

„Propaganda nu a încetat, chiar dacă i s'au schimbat metodele. Ea nu a fost fără putere chiar dacă se făcea pe sub pământ (în catacombe)”. — Idem p. 119.

XIII. Ei erau înscrși ca societăți de înmormântare.

„Singurul statut legal pe care puteau să-l obțină ca o totalitate, era de a se înscrie ca Societăți de înmormântare. . . . În alte locuri, creștinii se adunau sub acoperământul întunerecului, dar și aceasta era tot pentru închinare”. — Idem p. 119. 120.

Pentru Ziua Libertății religioase

Din ziua de când a intrat păcatul în lume, din acea zi a intrat și prigoana.

Cain n'a putut să sufere pe fratele său Abel să aducă lui Dumnezeu o altă jertfă de cum aducea el, și să se închine lui Dumnezeu altfel de cum se închina el — și mai ales n'a putut să rabde faptul că Dumnezeu privea cu plăcere la jertfa lui Abel, pe când la a lui nu.

„Cain s'a mâniat foarte tare și i s'a posomorit fața” — și după aceea . . . se știe ce a făcut.

Din acel moment, libertatea de cult și de conștiință a fost în primejdie și va fi tot astfel până la sfârșitul Istoriei omenesti. De aci și nevoia de a apăra libertatea de cult și de conștiință.

În ce ne privește pe noi, Dumnezeu să ne păzească de a cădea vreodată în acest păcat: a apăsa pe alții și a-i urmări pentru faptul că se închină lui Dumnezeu altfel decât noi.

Dacă, însă, noi vom fi prigoniți, suntem gata să stăm în fața oricui pentru credința noastră și să suferim chiar. Duhul nostru găsește plăcere în a suferi pentru dreptatea lui Dumnezeu și nu putem tăgădui numele Lui și Cuvântul Lui. Pe de altă parte, Tatăl ceresc are plăcere de aceia cari suferă pentru numele Lui: „Căci este un lucru plăcut dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare și suferă pe nedrept. În adevăr, ce fală este să suferiți cu răbdare să fiți palmuiți, când ați făcut rău? Dar dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu.

Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2. 19—21. „Dacă sunteți batjocoriți pentru numele Lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, se odihnește peste voi”. 1 Petru 4, 14.

Câte odată, creștinii au de suferit din pricina ideilor greșite pe cari alții le au despre ei — sau din

cauza acuzațiilor neîntemeiate ce li se aduc.

Intru apărarea libertății religioase, noi trebuie să facem tot ce atarnă de noi pentru a spulbera bănuielile pe cari unii le au față de noi — precum și ignoranța și neștiința altora.

Adeseori ni se aduce învinuirea că urmărim scopuri politice.

Facem, și cu această ocazie, următoarea mărturisire a credinței noastre: **Biserica Adventiștilor de Ziua Șaptea nu face altceva decât religie și numai religie.** Ne simțim atât de siguri pe ce spunem, încât nu ne emoționăm nici de tot ce s'a spus pe socoteala noastră în trecut și nici de tot ce s'ar mai spune în viitor.

Impotrivorii noștri, la granița din spre răsărit a Țării — insinuiază că am fi comuniști — iar la cea dinspre apus, că am fi iredențiști.

Nu numai că aceste învinuiri sunt gratuite, dar netemeinicia lor se poate observa și de acolo că e cu neputință ca cineva să fie în acelaș timp și iredentist și comunist, sau contrariu.

Principiile noastre și disciplina bisericii noastre sunt astfel, că niciun credincios și niciun predicator nu ar putea rămâne membru al bisericii, dacă s'ar dovedi pe seama lui așa ceva.

Pe de altă parte, noi n'avem obiceiul ca să clădim biserica noastră criticând pe alții. Păcatul, într'adevăr, trebuie combătut și răstignit, dar fără a face personalități, adică a critica pe alții. Cine intră în biserică pe această poartă a criticii, tot pe acolo iese, răbind și pe alții. Puterea Evangheliei nu stă în critică, ci în cuvintele lui Dumnezeu. Aceste cuvinte au în ele o putere pe care o transmit tuturor celor ce le primesc cu credință. Aceasta este puterea noastră!

Noi, ca cetățeni, ne facem datoriile noastre; dar ca biserică, nu ne pasionăm de luptele și controversele politice. Cine se pasionează de aceste lucruri, este în pri-

mejdie ca să fie umplut de spiritul ce se revarsă în lume prin ele.

În lupta pentru păstrarea credinței și pentru libertatea cultului — răutatea și nedreptatea altora poate fi uneori așa de mare, încât să scoată pe copiii lui Dumnezeu din liniștea și din calmul lor.

Nu trebuie să uităm că lupta noastră e o luptă spirituală, care trebuie dusă numai cu arme spirituale. Acolo unde întâmpinăm violență, nu trebuie să răspundem cu violență — nici chiar cu violență de limbaj. Răutatea și nedreptatea altora nu trebuie să te scoată din liniștea și încrederea ta. Altfel poți fi dus acolo ca suflul tău să se turbure și să se revolte. Odată adus aci, Satana te va împinge ușor pe căile lui — și pe mulți i-a secerat în felul acesta.

Nici revoltă, nici descurajare și nici teamă.

La Paris, în muzeul protestant, unde se găsesc o mulțime de obiecte de tortură cu cari erau martirizați Hughenotii francezi, conservatorul muzeului ne-a arătat și o piatră pe care era scris un singur cuvânt: „**Récister**”. Acest cuvânt a fost scris de o femeie cu numele de Marie Durand — care era închisă pentru credință într'o celulă întunecoasă, unde nu străbătea decât o rază de lumină ce cădea pe o piatră din zid. Prin ferestrele cu gratii, priveau spre acea celulă alte femei, închise și ele tot pentru credință, dar în comun. Marie Durand nu le putea spune niciun cuvânt, dar săpă pe piatra din zid — cu răbdare și credință — un singur cuvânt: „**Récister**”, adică, rezistați!

Cuvântul acesta a fost mângâierea Hughenotilor francezi în timpul strămtorării lor și lozinca cu care au biruit în vremea când se lăsase asupra lor „puterea întunecului”.

Astăzi, copie după piatra pe care s'a scris acest cuvânt, stă în muzeul protestant ca o sfântă amintire — și ca o încurajare pentru timpurile viitoare. Așa au bi-

(Urmare la pag. 5)

Săptămâna „Misionarilor Voluntari”

12—19 Martie, 1938

„Nu pot să văd moartea copilului”. Gen. 21, 16.

Aceste cuvinte le-a rostit o mamă îndurerată, care privea cu ochii cum moartea se apropia de fiul ei iubit.

Acestea sunt și cuvintele tuturor părinților temători de Dumnezeu, cari doresc ca la Ziua Judecării să poată zice: „Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Domnul”. Care părinte nu e plin de fericire privind tinerețea copiilor săi! Tinerețea este timpul bucuriilor, al fericirii; e timpul când tinerii trebuie să urmărească un ideal înalt pentru care trebuie folosite toate energiile tinereții.

Dar, vai, de câte ori nu vedem acest pom al tinereții îndoit și florile lui scuturate fără roade plăcute! Chiar și tineretul nostru Advent este expus acestei primejdii. Satana — marele maestru în amăgire, care a înșelat pe oameni chiar dela facere, — nu a renunțat nici până azi la lucrarea de distrugere a tineretului de orice vârstă și sex.

Mulțumim cu bucurie lui Dumnezeu căci noi avem făgăduința Sa prețioasă: „Fiule, dacă vei primi cuvintele Mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile Mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune, și dacă îți vei pleca inima la pricepere. . . . atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. . . . El dă izbândă celor fără prihană, ocrotește cărările neprihănirii și păzește calea credincioșilor Lui”.

Iar mulțumim lui Dumnezeu că mii de tineri și-au predat inimile lor Lui și și-au devotat și tinerețea lor. Lucrând pentru fericirea și mântuirea altora, s’au făcut pe

ei fericiți și s’au mântuit. Dar alții, din iubire pentru lume, au părăsit pe Prințul Păcii și s’au supus prințului întunecului spre pierzarea lor.

În această Săptămână de Rugăciune a M. V. ne întrebăm: Cum putem păstra la adevăr pe tineretul încredințat nouă, ca să conlucreze la încheierea lucrării Domnului? Ce să facem pentru tinerii cari nu sunt încă predați și nu au făcut legământ cu Domnul, ca să devină membri ai Bisericii lui Hristos în cel mai scurt timp?

Anul acesta avem o Săptămână de Rugăciune și de Consacrare pentru tineret dela 12—19 Martie. În această săptămână să facem în fiecare seară adunări de rugăciune cu tineretul, unde să ne rugăm și să îndemnăm pe tineret la o deplină consacrare.

Să organizăm în toate Comunitățile tineretul pe grupe, după vârsta lor: dela 6—14 ani într’o grupă; dela 15—20 în altă grupă și dela 20—30 ani în altă grupă. Fetele să fie de o parte și băieții de alta și așa să avem în fiecare seară adunări. Fiecare din aceste grupe să aibă câte un conducător pregătit, care să cunoască orele de rugăciune și consacrare ale tineretului.

Toți părinții, presbiterii și frații predicatori, sunt rugați ca să dea atenție acestei Săptămâni de Rugăciune, pentru o mai bună izbândă.

Isus a întins Mâna Sa iubitoare fiicei lui Iair și tânărului din Nain, și la amândoi le-a redat viață, printrucă Isus iubește pe tineri și tinere deopotrivă.

Rugăciunea din toată inima și dragostea lui Elisei în contrast cu

aceea a lui Ghehazi a avut ca rezultat învierea fiului Sunamitei. 2 Regi 4, 29—37.

Să urmărim și noi exemplul lui Isus și al profetului Elisei în Săptămâna de Rugăciune dela 12—19 Martie 1938.

I. Reit

Departamentul Misionarilor
Voluntari

(Urmare dela pag. 4)

Pentru Ziua Libertății religioase

ruit ei și au rămas ce erau: cu armele credinței.

Dacă mărturisirea și vieța curată a creștinului nu mai este luată în considerație, atunci, fără frică, fără revoltă sau descurajare, îi rămâne un singur lucru de făcut: să rămâie credincios — biruind răul prin bine, ca Mântuitorul.

„Nu te lăsa biruit de rău — ci biruește răul prin bine”. Rom. 12, 21.

„Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști”. 1 Petru 2, 15.

„Nu întoarceți rău pentru rău, nici ocară pentru ocară; dimpotrivă **binecuvântați**, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea”. 1 Petru 3, 9.

Lupta noastră este și rămâne o luptă a bunătății, a iubirii și a adevărului și o fericită așteptare a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Înainte, în numele și puterea Domnului!

Secretarul Departamentului
„Libertății Culturii”
Victor Diaconescu

DE PESTE MARI

Un semn incurajator al progresului, cum s'a raportat in Comitet este faptul că in anul 1937 o grupă nespus de mare de bărbați și femei au părăsit coastele Diviziunii Sud Europene plecând spre câmpurile noastre misionare de peste mări. Unsprezece lucrători au plecat in Africa și unul spre insula Capului Verde. Alte două familii sunt în pregătire; una pentru Etiopia și una pentru insula St. Thomas. Iată lista completă:

Fratele și sora J. Esteves, din Portugalia la Angola, Africa de Sud — Martie.

Fratele și sora J. Falcao, din Portugalia la Angola, Africa de Sud — Martie.

Fratele și sora A. Rodrigues, din Portugalia la Angola, Africa de Sud. Martie.

Domnișoara M. Haseneder din Elveția la Ruanda, Africa Centrală — Mai.

Fratele și sora Curmătoreanu cu copilul lor, din România la Camerun, Africa de Vest — Iunie.

Fratele și sora Cosendai, din Franța la Camerun, Africa de Vest — August.

Domnișoara Raposo, din Portugalia la Insula Capului Verde, Oceanul Atlantic — Noembrie.

Fratele și sora Freire din Portugalia în pregătire spre insula St. Thomas în Atlanticul de Sud.

Fratele și sora Cupertino cu familia în pregătire pentru Etiopia.

O altă pereche a fost destinată pentru Camerun; numirea lor definitivă depinde acum numai de un raport favorabil din partea medicului.

Apoi trebuie să mai dăm explicație cu privire la cele două numiri de misionari din 1937: Fratele și sora Cupertino cu familia și fratele și sora Freire, cari au fost desemnați de Comitet și cari vor pleca la o dată cât mai apropiată spre câmpurile lor de lucru.

Luând supravegherea Etiopiei, Guvernul italian a cerut că lucrarea noastră de aci să fie italianizată. Din cauza aceasta Conferința Generală ne-a cerut să căutăm trei lucrători italieni pentru acest câmp. Apoi, din timpul ultimului Comitet de Toamnă al Conferinței Generale la Battle Creek, Michigan, Uniunea misionară din Etiopia a fost trecută dela Diviziunea Europeană de Nord la Diviziunea Europeană de Sud. Ca urmare, Comitetul Diviziunii noastre a luat măsuri ca fratele G. Cupertino și familia sa să fie desemnat pentru Etiopia. Fratele Cupertino va fi Președintele aceluși câmp. Plecarea conducătorului Misiunii italiene de sud este o adevărată pierdere pentru lucrarea din patrie, însă aceasta este numai primul dintre sacrificii, deoarece încă alți lucrători trebuie

să fie trimiși cât mai curând pentru lucrarea din Etiopia. Italia trebuie să fie transformată într'o bază misionară pentru Africa italiană de est. Este adevărat, că o nouă poartă favorabilă este deschisă înaintea tineretului nostru curajos din Italia.

Fratele și sora Freire din Portugalia se duc în insula St. Thomas, tocmai pe coasta Gabon și exact pe Ecuator. Timp de mai mult de un an au venit la biroul nostru apeluri serioase dela un grup de credincioși din această insulă. Aci interesul a fost deșteptat de fratele Freire care a vizitat această insulă ca colpor-tor acum un an și jumătate. Dela întoarcerea lui spre Portugalia, cărțile lăsate de el acolo au continuat să predice, și astăzi o mare grupă de credincioși cari plătesc zecime se adună regulat în fiecare Sabat pentru a studia Cuvântul lui Dumnezeu și a se ruga pentru un misionar. Acum fratele Freire, însoțit de soția lui se va întoarce la St. Thomas, și suntem siguri că o biserică destul de mare va fi în curând organizată în această insulă.

Drumul providențial care ni s'a deschis în tribul Bapuku a fost de asemenea prevăzut pentru bugetul din 1938, și perechea desemnată pentru Camerun va avea grijă pentru această lucrare.

Ajutorul credincios al membrilor noștri devotați în timpul anului trecut ne-a dat posibilitatea de a face aceste două înaintări în teritorii noi pentru anul 1938. Frații și surorile noastre s'au unit din toată inima ca să răspundă la chemarea pentru planuri mai mari pornite anul trecut de Comitetul din Zürich. Și într'adevăr ajutorul credincios al Comunităților din Europa de Sud încă n'a lipsit niciodată cauzei lui Dumnezeu în clipe de nevoi. Recunoscând acest lucru, delegații din Comitetul dela Paris cer ca să se ia notă de acest lucru exprimând adâncă lor recunoștință față de devotamentul nestrămutat al membrilor noștri de pretutindeni.

Comitetul nostru din anul acesta s'a întrunit într'o atmosferă de seriozitate și chemare de a face față problemelor unei însărcinări neimplinite. Nevoi arzătoare au apăsât pe inima noastră când am făcut planuri pentru dezvoltarea viitoare a lucrării. Printre aceste nevoi urgente, Comitetul a pus în primul loc nevoia de a desvolta și a lărgi posibilitățile noastre de educație.

Dacă peste două sute de milioane de suflete din hotarele Diviziunii noastre trebuie să fie avertizate, avem de înființat școli misionare cât mai curând

in câteva limbi unde până în prezent nu sunt încă. Ajutorul generos al Conferinței Generale din anul acesta a dat Comitetului financiar posibilitatea să prevadă 8000 de dolari pentru o școală în Madagascar, care va servi ca un centru de educație pentru Uniunea din Oceanul Indian. Ne bucurăm de acest lucru. Ne bucurăm pentru acest lucru, fiindcă aceasta înseamnă mult pentru viitorul lucrării în acest câmp interesant și promițător, însă mai rămâne mult de făcut pentru înființarea de școli misionare pentru Europa de Sud.

Cercetări în domeniul educației

Comitetul a făcut cercetări amănunțite asupra stării educației din Diviziunea noastră și luând în considerație anumite cazuri neprevăzute pe cari ultimele evenimente ni le-au impus am primit următoarele constatări ca o expresie a cercetărilor și concluziilor la cari am ajuns.

Ca delegați al celui de al zecelea Comitet de iarnă al Diviziunii Sud-Europene am luat în considerație cu multă atenție și seriozitate problemele educaționale cari ni se înfățișează în întinșul teritoriu. Acest studiu ne-a arătat din nou foarte clar lipsurile noastre de posibilități potrivite în unele ținuturi și limbi și nevoia cea mai urgentă, care ni se adresează nouă este de a avea grijă pentru educarea și instruirea de lucrători în anumite țări, unde acum încă nu s'au deschis școli.

Cercetările noastre au arătat, că numai două limbi cu ținuturile lor respective din Diviziunea noastră au posibilități potrivite în ceea ce privește școli misionare: Câmpurile din Franța și România sunt prevăzute cu Seminarul din Collonges și Institutul Biblic dela Brașov. Acum s'au făcut pregătiri pentru desvoltarea de școli în Madagascar și Camerun. De asemenea funcționează școli misionare în Jugoslavia și Portugalia. Insa aceste două școli din urmă, vorbind în mod practic sunt lipsite cu totul de echipament.

Școala jugoslavă din Zagreb nu poate să continue în locul de până acum. Vila aceea cu patru încăperi și cele ce mai aparțin acestora sunt lipsite de cele mai simple posibilități și de cerințele sanitare. Aci e loc de abia pentru 20 de băieți și nu avem nicio posibilitate să primim vreuna din sutele de fete bune ale noastre din Jugoslavia. Totuși ele trebuie să fie de asemenea educate pentru servire, dacă vrem să împlinim cerințele planului divin.

Scoala din Portugalia este în realitate fără nicio casă. De când a fost deschisă acum doi ani ea a funcționat în clădirile sediului misiunii din Lisabona. Dar în această clădire în realitate este loc numai pentru școala de Comunitate care funcționează. Prin urmare trebuie să găsim un loc deosebit care să îngăduie o dezvoltare potrivită pentru o școală misionară, deoarece această școală trebuie să pregătească lucrătorii nu numai pentru Portugalia, dar și pentru insulele portugheze și pentru întinsele posesiuni din Africa de Vest și de Est.

Cazurile mai sus amintite prezintă de sigur o nevoie arzătoare. Dar, afară de aceasta, trebuie să recunoaștem că două din țările noastre, sunt acum în aceste momente critice fără niciun fel de școală. Nu avem nicio școală în Spania. Aceasta este o mare lipsă dacă ținem seamă de dezvoltarea evenimentelor în această țară în timpul ultimelor luni.

O astfel de situație va trage după sine o mare pagubă, dacă nu chiar distrugerea lucrării din Spania, dacă nu se fac prevederi ca imediat după încetarea ostilităților să se deschidă o mică școală misionară pentru ca să pregătească imediat lucrătorii pentru slujbă.

Italia este de asemenea fără școală. În anii trecuți mulți lucrători de valoare au fost pregătiți în școala misionară din Franța pentru Italia, și ea este foarte mulțumitoare pentru serviciile primite de aci. Însă felul cum au fost aranjate lucrurile n'a fost satisfăcător din mai multe puncte de vedere, printre cari problema limbii n'a fost tocmai cea mai din urmă. La Collonges tinerii noștri italieni au trebuit să studieze în limba franceză, și de aceea n'au fost pregătiți să lucreze în limba lor maternă. Rezultatul a fost un mare neajuns în multe cazuri. Însă astăzi această problemă trebuie privită dintr'un punct de vedere cu mult mai urgent. De fapt acum a intervenit un caz neprevăzut pentru noi.

Potrivit cu măsura luată de Comitetul Conferinței Generale în ultima consfățuire de Toamnă, Africa Italiană de Est cu Eritrea, Etiopia și Somalia au fost date în grija Diviziunii noastre. Trei din lucrătorii noștri italieni trebuie să plece imediat în Etiopia spre a răspunde la nevoile cele mai urgente de administrare în coloniile italiene. Nu ne ajută la nimic dacă spunem, că Italia este cu totul nepregătită pentru a consiși la o astfel de pierdere din forțele ei lucrătoare. Însă acesta este numai începutul din cele ce vor fi necesare pentru asigurarea dezvoltării viitoare a lucrării în imperiul colonial italian. Din cauza aceasta noi am ajuns la convingerea că Italia trebuie să aibă cât mai curând o școală dacă vrem ca lucrarea din Patrie să nu

fie primejduită și extinderea lucrării de peste mări, să nu fie împiedecată.

O revizuire a problemelor noastre educaționale n'a adus lumină numai asupra acestor nevoi arzătoare, dar ne-a arătat că este nevoie și potrivit pentru noi de a cere cu o urgență deosebită conlucrarea Conferinței Generale în momentul de față a face prevederi potrivite în scopul rezolvării lor. De aceea

Hotărîm, să înfățișăm nevoile Diviziunii Sud-Europene Comitetului Conferinței Generale pe o cale cât mai precisă, dând îndemnul ca departamentul educației să facă o cercetare amănunțită asupra situației prezente a educației în vederea unei colaborări cât mai strânse pentru anumite cazuri neprevăzute din prezent.

Conferința Generală cu siguranță că va da o considerație cât mai binevoitoare pentru conținutul acestor constatări.

O grupă mai credincioasă de condu-

serios dezvoltarea lucrării în alte țări; și cu toate acestea, și în ciuda tuturor acestor lucruri o provocare constrângătoare ne chiamă la o însărcinare neterminată de-a-lungul unui teritoriu imens. Într'adevăr, într'un astfel de câmp ceasul de față ne chiamă la o credincioșie hotărîită, continuă, față de adevăr și o consacrare fără rezerve pentru însărcinarea noastră. Pentru aceasta conducătorii noștri s'au pus cheazăse într'o hotărîre unanimă, și noi suntem siguri că un ecou va răsună din orice Comunitate și cămin adventist din Diviziunea Sud-Europeeană. Fie ca Bunul Dumnezeu să facă cu noi, dacă plănuim pentru anul 1938, lucruri și mai mari.

W. R. Beach
Secretarul Diviziunii Sud-Europene

Corpul lucrătorilor Misiunii noastre din Bulgaria împreună cu fr. Mihailoș, noul conducător al acestei Misiuni.

cători nu poate fi găsită nicăieri decât aci în Diviziunea Sud-Europeeană, nici nu se mai poate aduna vreo altă grupă de conducători în împrejurări mai serioase și provocatoare de cât cele existente în Diviziunea noastră. În afară de greutatea regulate noi avem de ținut pas cu înaintarea lucrării, greutatea cari sunt comune în toate țările; și în mai multe din câmpurile noastre ne găsim în fața unor situații deosebit de critice. Două tabere opuse se luptă în Spania înăbușită în războiu; focul războiului este aprins și în alte țări ale continentului; într'o țară lucrarea noastră este amenințată cu distrugere, pe când restricții administrative primejduesc foarte

ANUNȚ

Aducem la cunoștința tuturor că anunțurile neachitate nu se pot publica. De asemenea prin publicarea anunțului Editura nu se obligă a și satisfacă cerințele din anunț, și deci orice repetare a anunțului se va plăti din nou. Achitarea se poate face prin mandat poștal trimis personal, sau prin ramburs, încercându-se Ceroul Misionar al Comunității respective.

Editura

Unde suntem?

Din toate părțile lumii vin vești. De pace? Nu! De război!

Rând pe rând popoarele sunt cuprinse de fiorul războiului! Se împlinesc cuvintele cari zic: „Vestiți aceste lucruri printre neamuri: pregătiți războiul! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se sue toți oamenii de război! Fia-rele plugurilor voastre prefaceți-le în săbii și cosoarele în sulite! Cel slab să zică: „Sunt tare!” Ioel 3, 9. 10. Rând pe rând se făuresc programe de înarmare, cari de cari mai grozave. Apoi popoarele își fac cunoscut cât de tari sunt.

Iată cum face cunoscut o țară cum stă cu aviația:

La 1 Ian. a. c., dispune de 66 escadrile de avioane pentru urmărire cu 1792 aparate; 22 escadrile cu 390 avioane de atac; 127 escadrile cu 2300 avioane de recunoaștere; 77 escadrile cu 1400 avioane grele de bombardament; 50 escadrile cu 900 aparate pentru bombardamente ușoare; în total, deci, 6782 avioane de luptă. La acestea se mai adăugă 1400 pentru școli și 360 pentru exerciții.

La rândul ei aviația marină posedă 25 escadrile de urmărire cu 440 avioane; 12 escadrile cu 220 avioane de atac, 27 escadrile cu 490 avioane de recunoaștere; 6 escadrile cu 104 avioane pentru bombardament greu; 16 escadrile cu 300 avioane pentru bombardamentele ușoare; mai departe, 436 școlare și 200 pentru exerciții.

Aceste avioane sunt destinate unor mari operațiuni de război.

Posedă 50 fabrici de avioane, cari lucrează de zor și 24 ateliere de mari proporții.

Producția acestor întreprinderi potrivit unui plan fixat de specialiști, urmează să atingă în primul trimestru al anului curent: 3448 avioane militare, 425 hidroplane, pentru exerciții, 844 avioane pentru transporturi și 3000 avioane sportive.

Japonia se întinde în China, și sfârșitul acestei lupte nu se vede încă undă va fi. Dar ceea ce mai

înainte nu se îndrăznea acolo, acum, se îndrăznește din partea popoarelor cari se ridică. În Spania războiul nu mai încetează.

Europa se sgduel! Oamenii nu mai au unde să se întindă și mai mult ca oricând blestemul care urmărește pe Evreii cari s'au făcut netemători de Dumnezeu și neascultători de Mântuitorul se face simțit.

Un strigăt se ridică din partea credincioșilor:

„Străjerule, cât mai este din noapte?” „Străjerule, mai este mult din noapte?”

„Străjerul răspunde: „Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăși””. Isa. 21, 11. 12.

Acum mai mult ca oricând, trebuie să fim luători aminte. Să cercetăm Cuvântul lui Dumnezeu și să fim implinitori ai lui. Să cercetăm și vieța noastră și să ne curățim de orice întinăciune.

De mare folos pentru noi este să ascultăm:

Apelul lui Dumnezeu adresat bisericii Sale

rostit prin Președintele Conferinței Generale

„Ce fel de apel să trimitem noi bisericii într'un timp ca acesta? Vorbesc în deosebi conducătorilor adunați aci — bărbatilor cari au supravegherea acestei lucrări în diferite câmpuri misionare. Trăind într'un timp ca acesta de primejdie, când profețiile se împlinesc în mod sigur, când pretutindeni în jurul nostru vedem înmulțirea dovezilor lămurite ale apropiatei revenirii a Domnului, ce fel de apel să pornească către Comunități dela acest Consiliu?

„Suntem noi mulțumiți cu lucrurile așa cum sunt ele? Eu cred că dacă aici se află un conducător care este mulțumit, Dumnezeu să-i ajute să-și cunoască lipsa sa proprie. Un asemenea conducător are nevoie de o nouă experiență cu Dumnezeu spre a putea fi pregătit pentru lucrare. Eu repet încăodată întrebarea: Ce fel de apel să trimitem noi bisericii într'un timp ca acesta? Nu a sosit timpul când cuvintele profetului din vechime să răsună și azi în biserică?

„Trezește-te, trezește-te! îmbracă-te cu podoaba ta Sioane! Pune-ți hainele de

sărbătoare, Ierusalime, cetate sfântă! Căci nu va mai intra în tine niciun om netăiat împrejur sau necurat. Scutură-ți fărâna de pe tine, scoală-te și șezi în capul oaselor, Ierusalime! Desleagă-ți legăturile dela gât, fiică, roabă a Sionului. Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărătește!” Isa. 52, 1. 2. 7.

„De sigur că a sosit timpul când străjerii trebuie să-și ridice glasul și să strige în biserică, către Sion, o strigare ce trebuie să fie așa de clară și definită încât biserica lui Dumnezeu s'o audă și să răspundă la ea.

„Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum se întoarce Domnul în Sion. Izbucniți cu toată în strigăte de bucurie, dărâmaturi ale Ierusalimului! Căci Domnul mângâie pe poporul Său și răscumpără Ierusalimul. Domnul își descoperă brațul Său cel sfânt, înaintea tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru”. Isa. 52, 8—10.

„Apelul ce trebuie să fie trimis bisericii este: Scoală-te și desbracă hainele păcatului și ale îndreptăririi de sine, îmbracă-te cu frumosele veșminte ale îndreptăririi Domnului Isus. În acest timp, eu cred că avem nevoie de o biserică biruitoare, de o biserică triumfătoare — o biserică care știe ce înseamnă să biruim cu Dumnezeu și să avem salvare din păcat și din toate relele; o biserică curățită de spiritul lămes; o biserică în care Isus este proslăvit în vieța membrilor ei; o biserică credincioasă și stăruitoare în rugăciune. Noi avem azi nevoie de o biserică în care spiritul crud satanic al criticării să fie biruit și îndreptat, o biserică ai cărei membrii se interesează mai mult de lucrarea misionară decât de clițele sociale, jocurile nefinite și plăcerile lumești. Noi avem nevoie de o biserică ce așteaptă a doua venire a Domnului, o biserică ce speră, se roagă și care privește înainte la strămutarea în împărăția veșnică a lui Dumnezeu.

„Conducătorii adunați aici sunt răspunzători de ajutorul și conducerea bisericii la o așa experiență încât să pregătească o biserică deplin consacrată pentru predicarea soliei Evangheliei până la marginile pământului. Noi avem nevoie de o biserică plină de spiritul misionar, o biserică ce corespunde în totul cu marea însărcinare dată de Insuși capul bisericii; o biserică ce crede și lucrează în conformitate cu însărcinarea dată ei, de a merge în toată lumea să predice Evanghelia la toată făptura.

„În această lucrare avem nevoie de

bărbați cari sunt drepti și doritori să ajute bisericii din țările depărtate ca și în sfera lor locală de activitate. Un predicator al lui Hristos trebuie să aibă în inima sa, ca o parte a religiei lui, răspunderea proclamării soliei Evangheliei până la marginile pământului.

„Da, avem nevoie de predicatori cari simt o adevărată povară de a ajuta oamenilor să se pregătească pentru venirea Domnului, bărbați cari mai de grabă își dau viața decât să trădeze încrederea lor sfântă ca predicatori ai lui Hristos. Eu cred din toată inima că biserica are nevoie de conducători și predicatori de felul acesta. Eu mă rog ca în timpul cât suntem adunați la acest Consiliu să putem avea o așa comuniune cu Dumnezeu care să ne conducă pe toți în același fel de experiență. Eu cred că a sosit timpul când biserica trebuie să se miște înainte la o experiență de nouă biruință, de nouă putere spirituală, la o mai profundă consacrare, la o viață mai sfântă, la o devoțiune religioasă mai multă, la un efort serios pentru terminarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ.

„În timpul acestui Consiliu veți auzi mai multe apeluri serioase pentru ajutor, în ședințe mișcătoare, chemări urgente dela marginile pământului. Am câteva scrisori dela unii dintre conducătorii noștri, departe de aci în câmpurile misiunare, cari își exprimă speranța că aici, în timpul acestui Consiliu, Dumnezeu va ajuta să răspundem, la unele dintre aceste cereri și apeluri urgente pentru ajutor. Unii dintre Dv. veți face parte din Comitetul de finanțe, iar alții veți fi însărcinați cu răspunderea ședințelor Comitetului de buget și veți auzi despre aceste nevoi mari, fie în scris sau se poate direct de pe buzele unora dintre conducătorii noștri.

„Am petrecut puțin timp cu casierii noștri, am cercetat veniturile noastre și am constatat că peste toate resursele ce le avem în prezent, avem cereri urgente cari se ridică la suma de un milion și jumătate dolari spre a putea satisface nevoile strigătoare, pentru cari nu avem în prezent niciun leu. Eu doresc să ne rugăm cu toții pentru ca Dumnezeu să ajute poporului nostru și lumii, să dea a-

verile lor în lucrarea Lui, atâta timp cât sufletele mai pot fi câștigate. Va sosi timpul când va fi prea târziu. Deja în unele țări lucrarea noastră este împiedecată, în împrejurările amintite cu această ocazie.

„Mergând de aci, ce vom spune fraților noștri până la cele mai depărtate părți ale pământului? Chemările s'au înmulțit. Noi avem nevoie de mai multe mijloace ca să putem răspunde apelurilor serioase, dar iubii mei frați, mai presus de nevoia de bani avem nevoie să fim umpluți cu puterea Duhului Sfânt pentru ca să putem fi un popor curat, un popor iubitor, un popor al lui Dumnezeu! Pe lângă eforturile noastre de a ajuta lucrarea lui Dumnezeu cu fondurile necesare, să ne rugăm pentru ridicarea bisericii. Să ne rugăm pentru o înaintare spirituală spre împărăția lui Dumnezeu. Credeți Dvs. că ar trebui să ne rugăm pentru acest lucru? Noi trebuie să dăm semnalul marșului de înaintare spre împărăție. Ceasul a sosit când biserica trebuie să fie îndemnată la o mare înaintare spirituală spre împărăția lui Dumnezeu.

Membrii laici să pornească!

Asupra membrilor Comunității zace o răspundere mult mai mare decât își dau ei seamă. Ei nu-și dau seama de cerințele lui Dumnezeu. **A venit timpul când trebuie să fie născocit orice mijloc care ar putea ajuta la pregătirea unui popor care să stea în ziua lui Dumnezeu.** Noi trebuie să fim trezi de tot și să nu ne îngăduim să lăsăm nefolosite prilejurile cari ni se prezintă. Să facem tot ce putem ca să câștigăm suflete ca să iubească pe Dumnezeu și să păstreze poruncile Lui. Isus cere lucrul acesta dela aceia cari cunosc adevărul. Este cererea aceasta fără rost? Nu ne stă ca pildă viața lui Hristos? Nu suntem datorii Mântuitorului, o datorie de iubire, și de lucrare stăruitoare și desinteresată pentru mântuirea aceluia pentru cari El Și-a dat viața?

Mulți dintre membrii Comunităților noastre aproape că nu fac nimic. Ei ar putea săvârși o lu-

crare mare dacă, în loc de a se grămădi, s'ar răspândi prin locuri pe unde adevărul n'a pătruns. Pomii sădiți prea aproape nu rodesc. Grădinarul îi rărește ca să poată avea loc să crească, și să nu se pipernicească și îmbolnăvească. Aceeași regulă se potrivește pentru adunările noastre mai mari. Mulți dintre membri

mor spiritualicește pentru că nu se face lucrarea aceasta și cu ei. Ei ajung bolnăvicioși și nefolositori. Răsădiți ar avea loc să crească.

Dumnezeu nu vrea ca poporul Său să facă colonii sau să se adune prea mulți în aceeași localitate. Ucenicii lui Hristos sunt reprezentanții Lui pe pământ, și Dumnezeu vrea ca ei să se împă-

Fr. Popov vorbind către o grupă de evangheliști laici, în Basarabia.

știe prin toată țara, prin târguri, orașe și sate, ca lumini în mijlocul întunerecului lumii. Ei trebuie să fie misionari pentru Dumnezeu, și prin credința și faptele lor să mărturisească despre apropierea venirii Mântuitorului.

Membrii laici ai Comunităților noastre pot face o lucrare pe care până acum aproape nici n'au început-o. Nimeni să nu se mute într'un loc nou numai cu gândul de a avea câștiguri lumești; dar acolo unde cineva are prilejul să-și câștige cele pentru viață să meargă familii bine întemeiate în adevăr, în fiecare loc una sau două, pentru a lucra ca misionari. Ei să simtă iubire pentru suflete, să poarte povara de a lucra pentru ei și să cerceteze cum ar putea să-i aducă la adevăr. Ei pot să împartă tipărituri de ale noastre, să țină adunări în casele lor, să facă cunoștință cu vecinii lor, și să-i cheme la adunări...

Lucrătorii să stea singuri în Dumnezeu, plângând, rugându-se și lucrând pentru salvarea semenilor lor. Amintiți-vă că voi alergați într'o alergare, căutând să apucați coroana nemuririi. Când atât de mulți iubesc mai mult lauda dela oameni decât bunăvoința lui Dumnezeu, voi alegeți să lucrați în umilință. Deprindeți-vă să exercitați credința înfățișând pe vecinii voștri înaintea tronului harului, și stăruind la Dumnezeu să le atingă inima. În felul acesta se poate face adevărată lucrare misionară. Vor fi câștigați unii cari nu ascultă pe predicatori și pe colportori. Și aceia cari lucrează în felul acesta în locuri noi, vor ajunge să cunoască cea mai bună cale de a se apropia de oameni și pot pregăti calea pentru alți lucrători.

Aceia cari intră în lucrarea aceasta pot să câștige o experiență scumpă. El are pe sufletul său povara sufletului vecinilor săi. El trebuie să aibă ajutorul lui Isus. Câtă grijă va avea să se poarte înțelepțește, pentru ca rugăciunile sale să nu fie împiedecate, pentru ca niciun păcat nutrit cu plăcere să nu-i despartă de Dumnezeu!

Hristos zice „In aceasta este proslăvit Tatăl Meu ca să aduceți

mult rod". Ioan 15, 8. Dumnezeu ne-a înzestrat cu însușiri și ne-a încredințat talente, pentru ca să le folosim pentru El. Fiecărui om i s'a dat lucrul lui, nu numai lucrul în ogoarele lui de porumb și de grâu, ci o lucrare serioasă și stăruitoare pentru mântuirea sufletelor. Fiecare piatră din templul lui Dumnezeu trebuie să fie o piatră vie, o piatră care luminează, și reflectează lumina în lume. Membrii laici să facă tot ce pot, și pe măsură ce folosesc darurile pe cari le au, Dumnezeu le va da mai mult har și le va spori îndemânarea. Multe din lucrările noastre misionare sunt ținute pe loc, pentru că sunt atât de mulți aceia cari refuză să folosească prilejurile de lucrare cari li se înfățișează. Toți aceia cari cred adevărul să înceapă să lucreze. Faceți lucrarea cea mai apropiată de voi; faceți orice, oricât de umili...

Noi n'am fi împiedecați din lip-

să de mijloace dacă am merge înainte în încredere în Dumnezeu. Dumnezeu e gata să facă o lucrare mare pentru toți aceia cari cred cu adevărat în El. Dacă membrii laici ai Comunității se vor ridica să facă lucrarea pe care o pot face, și vor merge la luptă pe cheltuiala lor, fiecare străduindu-se să câștige cât mai multe suflete pentru Domnul Isus, am vedea cum mulți părăsesc rândurile lui Satana ca să se așeze sub steagul lui Hristos. Dacă ai noștri vor lucra cu lumina dată în aceste câteva rânduri de învățături, fără îndoială vom avea mântuirea dela Dumnezeu. Vor avea loc redeșteptări minunate. Păcătoși vor fi întorși la Dumnezeu și multe suflete se vor adăuga bisericii. Când aducem inima noastră în unire cu Hristos și vieța noastră în armonie cu lucrarea Lui, Spiritul care S'a revărsat asupra ucenicilor în ziua de Rusalii, se va revărsa și peste noi. E. G. White

Nu-ți părăsi prietenul

„Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul tatălui tău". Prov. 27, 10.

Curierul Misionar este prietenul tău, și a fost și este și prietenul tatălui tău. Ție ca membru al Comunității Adventiștilor de Ziua Șaptea, sau ca unul care ești în legătură cu această Comunitate îți este un foarte bun și credincios prieten.

Curierul Misionar îți aduce în fiecare lună noutăți despre dezvoltarea lucrării lui Dumnezeu. Ți arată înaintarea mișcării advente pe întreaga față a pământului. Ți dă sfaturi pentru formarea unui caracter creștinesc vrednic de împărăția lui Dumnezeu. Ți arată cum să-ți îndeplinești datoriile de membru credincios al Comunității. Ți aduce material pe care să-l folosești în casa ta, în adunările de rugăciune, în adunările misionare, la cercul părinților, la cercul tineretului, la cercul Tabita și El îți aduce vești din toată Țara. În el sunt publicate dările de seamă ale adunărilor mari ale Conferințelor, ale Uniunilor și ale

Conferinței Generale. Cetindu-l, tu ești totdeauna cunoscător al lucrării lui Dumnezeu așa cum se înfățișează ea cu adevărat.

Curierul Misionar este comoara ta de învățături, de vești, și de îndrumări de care nu te poți deslipi.

Curierul Misionar trebuie să fie în fiecare familie a celor cari țin de mișcarea adventă. Păstorii Comunităților sunt cei dintâi cari se vor simți bine să îndemne în locurile lor de răspundere ca acest bun prieten să fie invitat în toate casele noastre. Toți aceia cari cunosc bogăția acestei reviste a Comunității noastre să caute să mai câștige și pe alții. Vedeți câte reviste **Curierul Misionar** se primesc în Comunitate și dacă acestea sunt îndestulătoare ca hrană sufletească pentru Comunitate. Puneți-vă ca țintă ca pe lângă câte un abonament pentru fiecare ramură a lucrării Comunității și fiecare familie să fie abonată la **Revista Curierul Misionar**.

D. Florea

Cercul părinților

Program

Cântare:

Rugăciune:

Povestirea experiențelor din luna trecută

Studiu: Educația spre Mântuire
Aplicație.

Rugăciuni pentru copii și familie

Cântare:
Rugăciune de închidere

NOTA: - Siguranța vieții creștine este în familie. Aci își trăește omul adevărata sa viață. Familia trebuie să fie locul unde se zămislisc virtuțile, trebuie să

fie cea dintâi școală a caracterului, trebuie să fie un permanent altar din care să se ridice spre cer parfumul și tămâia unei vieți consacrate lui Dumnezeu. Iubiți părinți, căminul trebuie să fie pentru copiii noștri o bucăică de Raiu.

În aceste adunări ale Cercului Părinților, să rugăm pe Dumnezeu pentru pricepere, răbdare și iubire întru păstorierea mîcei și frumoasei noastre turme.

Ora de Rugăciune și Cercul Părinților au loc odată amândouă, în al doilea Sabat din lună.

După ce se face programul Cercului Părinților, urmează rugăciunile.

Departamentul Educației.

Putem zice, dar, în înțelesul acesta, că a mântui însemnează a educa, și a educa însemnează a mântui. Și o lucrare și cealaltă au aceeași temelie — Isus Hristos.

VIII. După care metodă trebuie să se facă și azi adevărata educație?

Răspuns: „... adevărata educație se face după planul Creatorului, planul școlii din Paradis. Adam și Eva primeau învățătură prin mijlocita (directa) legătură cu Dumnezeu“. Noi (cei de azi) privim această lumină a cunoștinței gloriei Sale „în fața lui Hristos“. — Pag. 28. p. 2.

„El este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui“. Ebrei 1, 3.

„Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl“. Ioan 14, 9.

„Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine“. Ioan 14, 6.

IX. Care trebuie să fie întâia stăruință a învățătorilor și a părinților?

Răspuns: „Întâia stăruință și țintă continuă, ar trebui să fie ca să ajute școlarul... să ajungă în această legătură cu Hristos care le va face (principiile) ca o putere ce cârmuește inima“. — Pag. 28. p. 3.

Aplicație

1. Dacă vrem ca fii și fiicele noastre să fie în stare să-L recunoască pe Dumnezeu, dacă vrem ca priceperea lor să nu fie întunecată și voințele lor sucite — atunci: să ferim pe copiii de păcat și de legătura cu păcatul.

2. Să nu disperăm de caracterul copiilor noștri și de viitorul lor. „În orice inimă se află un simțământ de dreptate și o dorință de bine. Să le aflăm și apoi să clădim pe ele.

3. Dacă vrem ca să fie mântuiți copiii noștri, atunci să ne îngrijim serios de educația lor, ajutându-i să aibă legătura cu Hristos, să aibă experiențe cu El.

Secret. Dep. Educației
Victor Diaconescu

Educația spre mântuire

(Legătura între educație și mărturie)

I. Fiindcă nu putem ajunge personal în prezența lui Dumnezeu — cum putem totuși să avem comuniune cu El?

Răspuns: „... putem să venim în legătură cu El prin Isus Mântuitorul“. — Pag. 26. p. 1.

II. Ce ni se arată în viața lui Hristos?

Răspuns: „Viața și moartea lui Hristos... sunt pentru noi... o descoperire mai mare, mai vie a caracterului Său, decât chiar cum a cunoscut-o perechea sfântă din Eden“. — Pag. 26. p. 2.

III. Care este lucrarea lui Hristos?

Răspuns: „Lucrarea lui Hristos este ca să înlătore toată această activitate a răului.

„El are putere ca să împuternicească și să refacă facultățile paralizate de păcat, priceperea întunecată, voințele sucite“. — Pag. 26. p. 3.

IV. Care trebuie, deci, să fie ținta stăruințelor noastre în educarea copiilor?

Răspuns: „În orice inimă se află... un simțământ de dreptate și o dorință spre bine... dar în firea omului, se află și o năzuință spre rău... căruia el nu s'ar putea împotrivi, de n'ar avea

ajutor... Această putere este Hristos. Cea mai mare trebuință a oamenilor este conlucrarea cu această putere“. — Pag. 27. p. 1.

V. Învățătorii — ca și părinții — trebuie să fie mulțumiți numai cu pregătirea profesională a copiilor?

Răspuns: „Adevăratul învățător... nu se poate da drept mulțumit ca să le împărtășească doar dibăcia tehnică, care să-i facă niște matematicieni talentați, meșteșugari îndemnatici și comercianți iscusiți. El năzuește să le însămânțeze și principiile adevăratului, ale supunerii, respectului, legalității și castității — principii cari îi vor face o forță pentru întărirea și propășirea societății“. — Pag. 27. p. 2.

VI. Cum pot ajunge aceste principii, o putere vie în sufletul elevului?

Răspuns: „Prin legătura sufletească cu Hristos, prin luarea înțelepciunii Sale drept îndrumător și puterea Sa ca forță a inimii și a vieții. Când se înfăptuește această comuniune, școlarul a găsit Izvorul înțelepciunii“. — Pag. 27. p. 3.

VII. Cu ce este una lucrarea de educație?

Răspuns: „Lucrarea de educație și lucrarea de mântuire sunt, în înțelesul cel mai înalt, una și aceeași“. — Pag. 28. p. 1.

Lucrarea de binefacere

a Comunităților A. Z. Ș.

„Dacă împliniți legea Impărătească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, bine faceți”.
Iacob 2, 8.

Bucătăria Cantinei din Cluj, împreună cu personalul de serviciu.

Creștinismul a cărui linie de îndrumare o alcătuiesc cele zece porunci ale lui Dumnezeu și are ca temelie învățăturile cuprinse în Evanghelia Domnului Hristos, obligă pe creștin să-și folosească toate puterile în slujba binelui din iubire pentru aproapele său. Creștinismul Biblic este cel mai bun sprijin în viața poporului. Creștinii Adventiști de Ziua Șaptea au lucrat totdeauna pentru binele poporului, ajutând pe oricine, fără deosebire, pe tărâmul igienic, moral și economic.

Rapoartele trimise de către Comunitățile Adventiștilor de Ziua Șaptea din Uniunea Română pe anul 1937 ne arată frumoasa activitate a membrilor noștri pe tărâmul binefacerii.

Numărul persoanelor bolnave vizitate și tratamentelor făcute a fost de 92.635.

Numărul persoanelor sărace ajutate cu mâncare, lemne, alimente, etc., au fost de 370.451.

Numărul bucăților de haine și încălțăminte dăruite la săraci a fost de 18.074. Toate aceste ajutoare au fost săvârșite de către membrii Comunităților noastre din Uniunea Română numai în anul 1937. Acestea au fost numai ce s'au raportat, dar sunt sigur că dacă s'ar fi raportat tot ce s'a făcut, numărul mijloacelor ar fi cu mult mai mare.

Afară de aceasta multe Comitete ale Comunităților noastre s'au consfățuit ca în timpul iernii să organizeze bucătării cu mâncare caldă, care să fie servită gratuit la orice sărac, văduvă, orfan și bătrân, cunoscuți că îndură de

foame, fără deosebire de religie și neam. Aceste bucătării pentru săraci funcționează foarte bine. Bunul Dumnezeu a mișcat pe mulți ca să ne sprijinească în această lucrare de binefacere.

Fratele P. Hermann, Președintele Conferinței Comunităților din Transilvania, ne scrie:

„La subsolul capelei noastre din Cluj am aranjat 2 camere spre a deschide o bucătărie pentru săraci. O cameră este pentru bucătărie, unde se găsește mâncarea, iar alta pentru sufragerie, unde sunt mesele la cari săracii vin să mănânce. Mai avem și o cameră pentru alimente.

Planul nostru de a deschide o cantină cu mâncare gratuită pentru săraci, l-am adus la cunoștința D-lui Prefect al Orașului Cluj. Zvonul s'a răspândit repede

în oraș și îndată au venit ziaristi cari au scris articole în ziarele locale. . . . Planul nostru era ca să dăm mâncare la vreo 40 de persoane sărace, dar chiar din prima zi au venit mai multe, și azi mănâncă vreo 70 de persoane zilnic, mâncare bună, curată și îndestulătoare. Mulțumim bunului Dumnezeu că ne-a ajutat să facem față la toată această mulțime de săraci ce vine zilnic la masă. Am primit dela iubiiții noștri membri chiar din prima zi alimente necesare, în măsură bogată, și înainte de Crăciun am găsit la piață o căruță plină cu zarzavaturi ieftine.

„In urma articolului din ziar despre cantina săracilor, am primit dela oameni străini diferite lucruri și alimente. Am primit dela prietenii noștri și bani, pentru ajutoare. Astfel am credința că vom putea duce la bun sfârșit lucrarea de binefacere.

„Cei ce vin să mănânce sunt săraci, fără deosebire de religie și neam dar totuși am voit ca să le cunoaștem starea lor acasă. Nu dăm ajutoare la haimanale și necunoscuți, ci numai la cei ce sunt recomandați de membrii noștri ca fiind cu adevărat nenorociți.

„Pentru cantina noastră avem pe un frate ca bucătar. Acest frate poartă răspunderea de alimentele intrate cât și de cele dăruite. Pe lângă acest frate mai avem și o soră care ajută zilnic la lucrul bucătăriei. Afară de aceasta în fiecare Sabat se oferă de bună voie surori, tinere și oricine vrea ca să vină la prânz să ajute. Ba chiar frați, vin spre a sparge lemne. Mai amintim că pâinea o facem noi aici într'un cuptor pregătit special. Noi cumpărăm făină și chiar grâu din care facem pâine și ne costă mult mai ieftin. Frații din Comunitățile din împrejurimi ne ajută cu ce pot, cu lemne, cu fasole, cu legume, etc.

„Pe lângă mâncarea cea bună pe care o primesc săracii, ne mai îngrijim și de hrana sufletească. Totdeauna înainte de mâncare se face o rugăciune, se citește ceva din Evanghelia spunându-le câteva

Săraci veniți la Cantina din Cluj.

cuvinte de mângâiere și li se dau câteva sfaturi de urmat în viață.

„Dela prefectură ne-a trimis un polițist ca să țină ordinea în caz de prea mare aglomerație la mâncare. Noi am mulțumit și le-am spus că noi vom aranja toate bine și va fi mereu ordine și regulă”.

Fratele Farkas dela Arad la fel ne scrie că și Comunitatea Arad la fel a organizat o cantină unde zilnic săracii primesc mâncare caldă și bună în mod gratuit. „Avem, zice fr. Farkas, mulți săraci cari vin zilnic la masă, dar laudă

fie lui Dumnezeu că avem și alimente cu îmbelșugare”.

Asemenea la Sarmaș și în toate părțile, săraci fără deosebire sunt hrăniți gratuit, unde zilnic mănâncă o mulțime de nevoiași. Mâncarea este foarte bine pregătită de către o soră bună bucătăreasă. Frații toți au contribuit cu ajutorul lor. Un iubit frate ne-a dat o mașină specială de gătit, alții ne-au dat mese, alții au contribuit la procurarea vaselor și a ta-

Parte dintre săracii cari au primit hrană la Cantina din București-Labirint.

câmurilor. Săracii se simt foarte fericiți la această masă curată și bogată.

Un comitet compus din mai mulți frați și-a luat greaua însărcinare de a administra cu îngrijire alimentele și ajutoarele primite pentru săraci.

Cu ajutorul lui Dumnezeu pe măsură ce mijloacele se vor spori vom lărgi tot mai mult câmpul de activitatea în lucrarea de binefacere.

Ioan Reit

Secretarul soc. de binefacere

***

Primum cu mulțumire în numele Domnului Hristos orice alimente, sau orice sumă cât de mică pe care ați binevoi să o trimiteți pe adresa: **Ioan Reit, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu No. 116, București IV.**

Cincisprezece minute misionare

5 Martie 1938

Subiect misionar: Lucrarea revistelor noastre.

Text: Matei 13, 6—8.

Lucrarea celor cari aruncă sămânța adevărului prin vânzarea revistelor noastre pline de solie, este cu drept ilustrată prin pilda Mântuitorului. Locul cel însemnat pe care îl au de ocupat revistele noastre în lucrarea cu literatura, este descris de către Spiritul Profetiei în următoarele citate bine cunoscute:

„Revistele și cărțile sunt mijloacele Domnului prin cari solia acestui timp este mereu adusă înaintea oamenilor”. — „Mărturii”, Vol. 6, p. 315, 316.

„Lumea trebuie să primească lumina adevărului printr-o lucrare evanghelizatoare a Cuvântului din cărțile și revistele noastre”. — E. G. White

Să spunem o experiență misionară cu literatura.

Adună rapoartele de pe săptămâna trecută.

***

12 Martie 1938

Subiect misionar: Tineretul — mâna de ajutor a lui Dumnezeu.

Text: Plângeri 3, 27.

Acesta este începutul „Săptămânii Misionarilor Voluntari”, — o săptămână a Tineretului! O săptămână devotată în deosebi câștigării tinerilor neconvertiți și căzuți dela credință, cari fac parte din familiile membrilor noștri, și în adâncirea experienței acestor tineri, cari înainte primise pe Hristos ca Mântuitorul lor!

Cum pot membrii adulți ai Comunității să ajute la ajugerea țintei cuprinsă în această săptămână specială? Iată o întrebare care poate fi pusă. Este mult ce poate fi făcut și trebuie să fie făcut, dar lucrul principal este să ne rugăm pentru tineri, și de asemenea a avea și o inimă înțelegătoare și un interes plin de tact și de simpatie. „Lucrarea cea mai apropiată a membrilor Comunităților noastre este de a se interesa de tinerii noștri”. — „Mărturii”, Vol. 6, p. 196.

„De ce lucrarea pentru tinerii din rândurile noastre nu e privită ca lucrare misionară de cel mai înalt grad? . . . . Tineretul este ținta atacurilor speciale ale lui Satana; dar bunătatea, curtuozia și simpatia care se revarsă dintr-o inimă plină cu iubirea lui Isus, va câștiga încrederea lor și îi va scăpa din multele lațuri ale vrăjmașului. Tineretul are ne-

voie de o lucrare îngrijită, oboșitoare și plină de rugăciune”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 207.

„Când tinerii își predau inimile lui Dumnezeu, nu încetează răspunderea noastră față de ei. Ei trebuie interesați în lucrarea Domnului, și făcuți să vadă că Dumnezeu așteaptă ca ei să facă ceva spre înaintarea cauzei Sale. Ei trebuie să fie învățați cum să lucreze pentru Maestrul. Ei trebuie educați, disciplinați, exersați, în cele mai bune metode de câștigare de suflete pentru Hristos. Învățați-i să încerce într'un fel liniștit și modest să ajute pe tovarășii lor tineri. Diferite ramuri ale lucrării misionare să fie sistematic plănuite, în cari pot și ei să ia parte, și atunci dați-le ajutor și îndrumări”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 210.

Să se spună o experiență.

Adună rapoartele de pe săptămâna trecută.

***

19 Martie 1938

Subiect misionar: Experiențe din câștigarea de suflete.

Text: Luca 9, 23.

(Urmare la pag. 15),

PAGINA GOSPODARULUI

Luna Martie, 1938

Insemnătatea culturii sistematice a pământului

Ca și industria, agricultura are și ea nevoie de o înțeleaptă conducere. Acest lucru începând de sus dela conducătorii țării, cari au de rezolvat probleme de ordin înalt, superior, în legătură cu această ramură, căreia pe drept i se poate spune că formează pivotul, sau temelia țării noastre, probleme cum ar fi de exemplu: găsirea de locuri de desfășurare pentru produsele agricole, pentru ca ele să se poată vinde pe un preț cât mai bun. Apoi luarea de măsuri necesare agriculturii mici și mari, precum și diferite lucrări în mare, pentru ajutarea și ocrotirea agriculturii, cum ar fi de exemplu: mari lucrări tehnice, împăduriri, etc, etc.

Pe lângă toate aceste lucrări și înaintea tuturor, prima grijă când e vorba de cultură sistematică, trebuie îndreptată la felul cum e pregătit și lucrat. Pământul e mediul natural din care vom avea de scos recoltele noastre. Aceste recolte vor fi mai bune sau mai slabe, după cum și cei cari au cultivat pământul, l-au lucrat și pregătit într'un fel sau altul. Pământul se scormonește de către om de aproape șase mii de ani, și an după an omul speră ca într'un an să primească roadă mai bună decât în cel din trecut și așa mereu. Cu toate că în multe cazuri, felul de a lucra pământul e același astăzi, ca și cel pe care-l foloseau bunicii noștri acum 50 sau 60 de ani.

Mereu scormonit în mod rudimentar, pământul din care plantele an după an, au absorbit diferite substanțe a ajuns a sărăci, să fie lipsit de părțile pe cari plantele ce dorim a le cultiva pe el, să nu le mai găsească și deci cultura și ca urmare recolta la care ne așteptăm, să fie din ce în ce tot mai slabă. În situația aceasta, omul trebuie să intervină în chip înțelept prin diferite mijloace, ajutând pământului să-și recapete acele părți pe cari diferitele plante le-au sustras din el an după an. A face acest lucru pentru pământul nostru, însemnează a ne înmulți și calitativ și cantitativ recoltele noastre. Însemnează a ajuta pământului nostru și deci nouă. Aceasta însemnează o cultură sistematică a pământului.

Cultura sistematică a pământului constă dintr'o aplicare rațională a diferitelor lucrări, la cari e supus pământul. Nu e de ajuns numai a ara pământul. Trebuie știut timpul când e cel mai bine ca pământul să fie arat. Mai înainte de a arăta câteva din principalele lucrări ale unei sistematice culturi a pământului, am dori să amintim că: prin aratul pământului, se urmăresc în special trei lucrări principale: a). Ajutorarea activității florei bacteriene a pământului. b). Afânarea pământului pentru ca îngrășămintele și apa să poată pătrunde bine în el. c) Distrugerea buruienilor, cari sunt marii dușmani ai muncii agriculturii.

Activitatea florei bacteriene a pământului. — Pământul prin diferitele lucrări la cari e supus, pierde o parte din substanțele lui; aceste substanțe pământul le recapătă în urma unui proces de dospire, ce se petrece în pământ după ararea lui. Dacă însă pământul e arat prea des, și procesul acesta de ordin chimicobiologic nu s'a terminat, prin arătura pe care o facem pământului vom strica mai mult decât am putea să ajutăm. În multe cazuri s'a petrecut acest lucru și atunci bunul gospodar, când își vede recolta lui slabă, se întreabă: „De ce nu a fost mai bună?” Cine să fie de vină? Oare el n'a arat? Ba da, și încă de trei, patru ori. Pentru evitarea acestui lucru, trebuie știut timpul când să se facă arătura și în ce anotimp să facem arături adânci și arături de suprafață. De aceea, pământul nu trebuie arat din nou atâta timp cât procesul acesta de fermentare a pământului nu e terminat. E greu de fixat acest lucru în scris, pentru a fi spus că, atunci, dospirea pământului e terminată. Lucrul acesta trebuie învățat din practică. S'ar putea însă aminti câteva indicii după cari agricultorul luminat, să se călăuzească pentru a cunoaște starea de prefacere a pământului pe care ar dori să-l are. Pământul să fie afânat. Să se verse bine după plug. Să fie moale și elastic, de culoare ceva mai închisă și cu un miros vegetal caracteristic. E deci de mare importanță a ara pământul la vremea potrivită lui, aceasta însemnează o acțiune binefăcătoare pentru pământ.

Prin arat se mai urmărește și o afânare, o scormonire a pământului, pentru ca să fie posibil apei și diferitelor sub-

stanțe să-și facă loc în pământ. Cu cât pământul va fi arat mai adânc, aceste substanțe găsind pământ afânat, se vor infiltra în el și recolta va fi îmbunătățită. Se recomandă deci și e absolut necesar ca toamna să se facă arături cât mai adânci. Pe lângă foloasele de mai sus, o arătură adâncă de toamnă va îngădui mustului zăpezii să se depoziteze în pământ. Arătura făcută toamna cât mai adânc să nu se grăbeze. Să fie lăsați bulgării oricât de mari ar fi ei, ca să fie expuși acțiunii gerului de peste iarnă.

Cu totul altfel sunt privite arăturile de primăvară, cari niciodată nu trebuie făcute adânc, și imediat după arătura pământul trebuie grăpat, pentru a nu îngădui apei o prea mare evaporare din pământ.

Să amintim acum câteva lucrări principale pe cari trebuie să le facem, atunci când dorim să cultivăm în mod sistematic pământul nostru:

a. Intoarcerea miriștilor, îndată după secere. Foloasele sunt foarte mari.

Intoarcerea miriștilor se poate face cu grapa cu discuri sau tractoare cu pluguri, cu 2, 3, 4, brazde. În gospodăriile mai mici, lucrul acesta se poate face cu plugul obișnuit. După întors, miriștile trebuie grăpate. În cazul când seceta e mare, după grapă dăm pe deasupra cu tăvălugul, pentru a opri evaporarea apei, din pământ. Apa, e nevoie de ea pentru a ajuta la descompunerea miriștii și la încolțirea cât mai repede a semințelor de buruieni diferite ce au fost îngropate sub brazdă.

Dacă în miriștea întoarsă dorim a semăna semințurile de toamnă, atunci mai facem o arătură mijlocie și o grăpare imediată.

În cazul când urmează a face pe acest loc semănături de primăvară, atunci toamna mai facem o arătură adâncă de tot, care rămâne negrăpată până primăvara. Îndată ce pământul s'a desghețat și s'a svântat, primăvara, îl scormonim puțin cu grapa cu discuri și apoi îl grăpăm în curmezis. Poate fi folosit pentru o arătură foarte ușoară de primăvară, cultivatorul cu multe brazde. În general arăturile de primăvară trebuie să ne simlăm pe cât posibil a le evita, mai ales pe cele mai adânci, cu totul. Acum grija trebuie să ne fie pregătirea pământului, pentru a putea lupta contra secetei. În cazul când s'au făcut totuși arături de primăvară, atunci din cauza golurilor de aer rămase în pământ, trebuie să tăvălugim bine pământul pentru a-l îndesa. Cu succes poate fi folosit compresorul.

În lipsă de aceste mașini, folosim tăvălugul cu inele, sau tăvălugul obișnuit, pe care vom pune câteva greutateți pentru a deveni mai greu. De știut e însă

faptul că după folosirea tăvălugului, după un oarecare timp, locul trebuie grăpat ușor.

În rezumat, lucrările ce trebuie aduse la îndeplinire într-o cultură sistematică ar fi:

a. Intoarcerea miștilor după ridicarea recoltei și după arătură grăparea lor.

b. Locurile rămase neșemănate toamna, să se are adânc mai înainte de a da înghețul. Să rămână însă negrăpate.

c. Locurile ce din diferite cauze, n'au putut fi arate toamna, primăvara să fie arate ușor și grăpate de îndată. Arăturile adânci de primăvară sunt excluse cu desăvârșire.

d. Mai înainte de a ne apuca să facem o nouă arătură, trebuie să ținem seamă de procesul biologic și chimic de dospire a pământului.

Tot din o sistematică cultură a pământului fac parte și îngrășămintele pe cari omul le poate da pământului, ajutând prin aceasta la refacerea lui. Plantele trag din pământ diferite substanțe, cum ar fi de exemplu: azotul, acidul fosforic, acidul de potasă, etc. Aceste substanțe trebuie înlocuite, pentru ca să poată fi găsite în pământ în cantități suficiente și de plantele viitoare. Un îngrășământ de mare valoare e bălegarul și multe alte gunoaie provenite din măturături, resturi de fecale, resturi dela abatorii, etc. Pe lângă acestea mai sunt o serie întreagă de îngrășăminte chimice, fosfatice, azotoase, etc., ce pot fi întrebuințate cu folos. E însă foarte rău, când observi sate întregi unde bălegarul și gunoaiile provenite din măturături, se dau pe ape, sau se astupă cu ele câte o răpă mare, așa cum am văzut într'un sat, de unde puteau fi ridicate multe vagoane de îngrășăminte, dintr'un loc, unde de mulți ani cetățenii aruncau bălegarul și gunoaiile provenite din măturături.

Am mai putea apoi aminti, că la o cultură sistematică, trebuie să mai ținem seama și de o bună selecționare a semințelor ce punem în pământ. Aceasta face foarte mult. A pune în pământ o sămânță sănătoasă înseamnă a ne asigura într-o bună parte de o bună recoltă. Apoi semințele trebuie pregătite mai înainte de a fi semănate. Semănatul joacă și el un mare rol. Îngrijirea semănăturilor și lupta pentru stărpirea buruienilor, trebuie însă observate cu îngrijire. Aplicând bine toate aceste câteva sfaturi, vom ajuta pământului nostru, ne vom ajuta nouă, recoltei noastre și țării noastre.

I. I. Dănețiu

Absolvent al școlii de Agricultură

Pentru lucrările de pe luna Martie, a se vedea revista No. 3/1937.

(Urmare dela pag. 13).

Cincisprezece minute misionare

Copiii sunt îndemnați să fie purtători de cruci. Ce poziție onorabilă! În ceruri nu vor fi purtători de coroane, dacă nu au fost mai întâiu aci purtători de cruci. Ceea ce vorbește aci Mântuitorul este vorba despre o zilnică purtare de cruce, și o zilnică urmare în căile servirii Sale. În lucrarea lui Dumnezeu sunt pentru toi multe poveri de purtat, dar cu toate acestea poverile sunt ușoare. Dacă membrii Comunităților noastre și-au îndeplinit lucrarea lor de iubire pentru Maestrul în timpul pușinelor săptămâni trecute, în a da mărturie pentru El ici și colo, să facă așa ca această mărturie să răsunie în Comunitate când li se dă ocazia. Totdeauna se găsesc suflete cari sunt timide și șovăelnice, dar cari se întăresc și se încălzesc de mărturia personală a unuia sau

altuia care a mers în lung și în lat și a pofitit suflete la masa nunții Mielului. „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut!“ Noi nu lucrăm pentru noi, și nici nu mărturisim pentru beneficiul nostru personal, ci pentru alții.

Să se spună o experiență. Adună rapoartele lucrării săvârșite în săptămâna trecută.

***

26 Martie 1938

Subiect misionar: Planuri pentru întinderea lucrării misionare.

Text: Isaia 32, 20.

Împărțiți literatura pentru Săptămâna Mare de Colportaj. Îndemnați pe membri, ca fiecare să ia parte la această Campanie.

Adună rapoartele lucrării săvârșite în săptămâna trecută.

Adormiți în Hristos

Fratele Ion Enișteanu, membru al Comunității București Labirint, în vârstă de 70 de ani a fost chemat la odihnă în noaptea de 6 Februarie 1938.

Fr. Ion Enișteanu a fost unul dintre cei mai credincioși membri ai Comunității Labirint, blând și plin de iubire, pentru fiecare îns având câte un cuvânt de mângâiere sau incurajare. Cine nu-și amintește figura sa plăcută și mâna caldă și sinceră ce o întindea fiecărui ins cu care se întâlnea, fie copil, tânăr sau mai în vârstă? Vorba lui liniștită și bine cumpanită atrăgea simpatia tuturor.

A servit Comunitatea în calitate de casier, fiind un model în ce privește ținerea registrelor în cea mai desăvârșită ordine.

Ineztrată cu un talent caligrafic uimitor, a lucrat la „Creditul Funciar Rural din București“ dovedindu-se în tot timpul un funcționar corect și conștiințos. Darul acesta artistic a atras atenția și admirația multor personalități de seamă din țară, ca de exemplu Ion I. C. Brătianu, D. Sturdza, și alții, dar mai presus a Regelui Carol I și Reginei Elisabeta, Cari, pentru lucrările executate de fratele Enișteanu, i-au oferit ordinul „Coroana României în gradul de Cavalier“. De asemenea multe sunt dedicațiile primite din partea Regelui Carol I și Reginei Elisabeta. ca semn de admirație pentru numeroasele lucrări și pergamente artistice executate pentru Casa Regală a României.

Mulți ani la rând, până mai acum de curând, fr. Enișteanu era persoana căreia Înaltei Autorități bisericești ortodoxe îi incredințau să scrie în fiecare an pentru la Paști, Evanghelia după Luca, deoarece era neîntrecut atât în ce privește desenul artistic și ornamental cum și scrisul de o frumusețe neasemuită.

Foarte numeroase sunt diplomele și planurile executate de mâna sa de artist.

Pentru lucrările sale a fost decorat cu „Medalia Jubiliară Carol I“ și cu o mare distincție la o Expoziție din Paris.

A fost un model de bunătate, din care pricină era iubit de toți, iar figura lui va fi cu neputință de șters din mintea scumpelor sale rude și mai ales a mult îndureratei sale soții și a fiului său.

Testamentul făcut cu scrisul său artistic, după ce amintește ce lasă celor ai săi, amintește că lasă tuturor fraților săi și surorilor de credință salutul său cu binecuvântările Domnului.

Cu ocazia înmormântării, acasă a vorbit fr. D. Florea, Președintele Uniunii A. Z. Ș, care prin cuvinte înălțătoare a amintit despre fericita nădejde a celor ce-și pun credința în Hristos până în ultimele clipe ale vieții lor. La cimitir, șubsemnatul a vorbit despre învierea dreptilor la venirea lui Hristos.

Colegi și prieteni cari l-au iubit pentru calitățile sale bune, cum și foarte numeroși membri ai Comunităților din București, în afară de rudele sale, au condus pe fr. Ion Enișteanu la locul de odihnă.

Bunul tată cereșc să ne ajute a ne revedea cu acest iubit frate la venirea Domnului Hristos în împărăția Sa.

V. Tolan

Cardinalul Verdier, arhiepiscop de Paris, vorbind despre „Biserica și libertatea spirituală în ceasul de față”, condamnând persecuțiile ori de unde ar veni ele, zice:

„Oricare ar fi regimurile sociale sau politice pe cari biserica le iubește sau le răddă, ea nu încetează de a propovădui Evanghelia, de a proclama că toți oamenii sunt egali pentru că sunt fiii aceluiași Părinte, moștenitorii aceluiași paradis”. Apoi mai adaugă: „Nu uitați niciodată că indivizii, instituțiile și statele rămân totdeauna servitorii libertății. Tradiția catolică este incompatibilă cu doctrinele cari uitând de drepturile individului, divinizează statul, clasa sau rasa. Franța, fiica mai mare a bisericii și paznica și apostolul libertății popoarelor, să-și amintească de misiunea ei istorică”.

Ce distanță dela evul mediu și până azi! E frumos că reprezentanți autorizați ai bisericii catolice vorbesc astfel despre libertate.

***

Cu prilejul Concordatului s'au produs în Jugoslavia turburări de stradă. Episcopul Nicolae a trimis ministrului de Interne o scrisoare care începe cu următoarele cuvinte:

„Intr'o vreme când săngeroșii cezari romani persecutau pe creștini cu foc și sabie, mărturisitorii apoloziști ai glorioasei noastre religii scriau acelor cezari, dovedind cu obiectivitate și demnitate, că pericolul amenință imperiul roman nu din partea creștinilor, ci din partea păgânilor”.

Nimic nou sub soare! Și azi se aruncă aceeași acuzație creștinilor sinceri că ar fi periculoși Statului. Adevăratul pericol pentru Stat îl prezintă falsul creștinism, și ateismul, iar nu cei ce profesază un creștinism practic.

Să sperăm că eroarea Romei păgâne și a Evul Mediu nu se va mai produce în sec. XX-lea.

***

Primejdia sectanților: Revista „Farul Creștin” publică următorul extras luat din ziarul „America” (ziarul românesc de acolo): De câtva timp, o parte a presei din țară (adică din România) se agită și agită populația țării împotriva sectanților, ca fiind una din cele mai mari primejdii pentru neam și biserica ortodoxă.

„Bapțiștii și Adventiștii sunt ținta celor mai puternice atacuri, sub bănuiala că ei se organizează cu scopul de a submina biserica ortodoxă și statul român. În cărca lor se pun toate blestămiile și relele de cari omul sau oamenii ar fi capabili și niciun gest ori faptă a acestora

nu rămâne nespeculată și necrestată la răbojul păcatelor... altora...”

„La începutul vieții noastre naționale aici, în cadrul vieții americane, am fost și noi băntuiți câtva timp de lupte împotriva 'sectelor', lupte încercate... sub cuvânt că apăra 'legea' străbunilor”.

***

„Am fost printre puținii cari am strigat muncitorilor noștri români să înceze lupta contra Bapțiștilor, Adventiștilor și atâtor alte secte' cari căutau intrarea în 'sufletul' românesc...”

„Trebuie să mărturisim că bapțiștii români au făcut progrese, cu toate că numărul lor e foarte mic, în comparație cu restul românilor. Că ei sunt oameni liniștiți, sobri, și buni patrioți români.

„Când se aduna aici sute de mii de semnatūri dela oamenii cu greutate în viața politică și socială americană pentru ca, împreună cu o petiție cu care se cerea revizuirea tratatului dela Trianon, să le înainteze Genevei, bapțiștii au fost alături de patrioții români de toate confesiunile...”

„Socotim că prigoana sectanților în România e nu numai inutilă, lipsită de sens, dar e și primejdioasă.

„Căci e lucru probat, că cu mai mult e prigonit omul pentru religia sa, cu atât el e mai întărit într'insa”.

E ceea ce am spus și noi totdeauna: Cei cari ațără pe unii români în contra altor români — pe tema confesională — (indemnând la violență și intoleranță) fac un lucru primejdios pentru Țară și compromit solidaritatea națională.

***

Cauza căderii țarismului în Rusia este exprimată astfel în Universul din 16 Ianuarie 1938 sub semnătura d-lui inspector Păcescu:

„Acolo unde acest principiu (al armoniei dintre monarhia constituțională și autoritatea bisericească — nota noastră) a fost răsturnat, a căzut și țara, cum s'a și întâmplat în Rusia imperialismului politic și religios al țarilor”.

Așa dar Statul rusesc a căzut din cauza imperialismului țarilor, cari au poruncit și în cele religioase.

Și noi cari fusesem obișnuiți să auzim mereu din același izvor cântecul că: „Sectele au adus căderea Rusiei țariste?”

Noi am spus totdeauna că Rusia țaristă a căzut din cauza administrației care a fost defectoasă și intolerantă.

Ne pare bine că acest lucru e recunoscut acum și de persoane oficiale.

***

Opera socială: Adventiștii de Ziua Șaptea — pe lângă solia apropiatei re-

veniri a Domnului Hristos — reprezintă un creștinism practic.

În vremea de iarnă, Comunitatea din București Labirint a organizat o cantină pentru săraci unde se hrănesc zilnic până la 100 de persoane. Fondurile necesare sunt strânse prin colectă dela membrii Comunității. Frații dela țară au promis și au și trimis alimente în acest scop. Astfel de cantine au luat ființă și la Arad, Cluj, etc.

***

În Decretul-Lege care institue starea de asediu pe tot cuprinsul Țării, delictele contra cultului — prevăzute în codul penal — sunt date în judecata instanțelor militare.

Să sperăm că acum — persoanele rău voitoare — cari făceau fraților noștri atâtea neajunsuri, se vor teme de pedeapsa cuprinsă în articolele respective.

Această depunere este bine să se facă prin portărie, păstrându-se bine apoi exemplarul adus înapoi de portărie și semnat de Ofițerul stării civile.

Notă. — Chiar și declarațiile făcute în fața judecătorului, trebuie examinate neapărat de doi martori, afară de avocat.

Acolo unde se refuză primirea declarațiilor de schimbare de cult și eliberarea adevărurilor, să se procedeze după art. 45 al. 3 din Legea Cultelor, care zice:

„Anunțarea trecerii se poate face și în forma unei declarații autentice la Judecătoria sau la notarul public și depusă la Ofițerul stării civile”.

***

În ultimul timp s'a numit la Ministerul Cultelor o comisie care să studieze modificarea Deciziei 4781/937. Nu știm dacă această comisie va fi menținută.

***

Aplicarea Deciziei 4781/937 este amânată până la 1 Mai a. c.

Ordinul Minist. de Interne pentru amânarea ei până la 1 Mai, a. c. poartă No. 2.987 A din 1 Martie 1938. Interveniți la Prefecturi.

Pe lângă informațiuni, vom da în această foaie în viitor, și răspunsuri scurte la acuzațiile ce ni se aduc de unele cercuri.

V. Diaconescu

Secretarul Depart. Libertății Cultului

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116, București, IV.